

Літує літо у липневім цвіті...

Василь Грінчак

Літує літо у липневім цвіті,
Гречки медами пахнуть звіддаля,
Вже зажовтіли ниви і поля,
Десь перепілка пітькає у житі.

Після дощу розморена земля
Лежить і слухає, що робиться у світі,
Ласкаве сонце спиниться в зеніті
І дивиться, як грається маля...

І кожний день — як подих дозрівання,
Година кожна — як пора чекання
Ось-ось почнуться у полях жнива.

Тре агроном в натрудженій долоні
Вусаті колоски. Зерно уповні,
Немов янтар, на сонці ожива.